

ВНУКЪ И ДЪДО

(Приказка).

Въ едно село живѣлъ единъ много лошъ човѣкъ. Той ималъ жена, двѣ дѣца, единъ старецъ-баща и хубава кжца. Баща му билъ вече много остарѣлъ и едва се държалъ на краката си. Лошиятъ човѣкъ не гледалъ добръ баща си. Мжчилъ го и не го хранилъ добръ, а гледалъ частъ по-скоро да умрѣ и да се отърве отъ него.

Веднажъ лошиятъ човѣкъ поканилъ на гости своитѣ приятели, а баща си затворилъ въ избата и му подхвърлялъ като на куче остатъци отъ богатата трапеза.

Той далъ пари на сина си да купи отъ пазаря една вѣхта торба (чувалъ) и да я занесе на дѣда си за постелка.

Момчето купило торбата (чуваля), раздѣлило я на двѣ равни части, едната половина дало на дѣда си, а другата занесло на баща си прѣдъ всички гости и му казало:

— Татко, азъ купихъ торбата, раздѣлихъ я на двѣ равни части. Половината занесохъ на дѣдо да спи на нея, както ми каза, а другата половина ти нося.

— Защо направи така, извикалъ много разсърдено лошиятъ баща. Скоро да занесешъ и другата половина на дѣда си!

— Мене не ми трѣбва!

— Не, татко, отговорило умното дѣте. Азъ ще запазя тази половина, когато и ти ще остарѣешъ, като дѣдо, ще ти я дамъ, за да има и ти на какво да си легнешъ...

Слѣдъ тия думи на дѣтето си, този лошъ човѣкъ много се засрамирлъ прѣдъ гоститѣ, но прѣмълчалъ и не казалъ на момчето си нищо.

Отъ сега нататкъ той почналъ много добръ да гледа своя баща.

